

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

229. An consensu suo authorizare potest donationem jurispatr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

De potestate Vicarii in re Beneficiaria.

79

Questio 225. Num Vicarius sine speciali mandato possit supprimere Beneficium.

Respondeo negativè. Sbroz. l. 2. n. 5. Fagn. in e. non amplius. de Instit. n. 74. & 86. citans Rotam apud Put. decis. 53. l. 3. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 12. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 160.

Questio 226. An Vicarius possit uniones Beneficiorum revocare.

Respondeo quemadmodum Vicarius sine speciali mandato uniones facere non potest, sic nec uniones factas revocare potest sine tali speciali mandato; ejusdem enim naturæ est distractus, cuius est contractus, eademque solennitas (adde & authoritas, quæ requiritur in construendo, requiritur etiam in destruendo. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 12. citans Meroll. Th. mor. p. 3. c. 6. dub. 24. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 160. Sbroz. l. 2. q. 116. n. 3. contra Gabr. conf. 200. Estque talis dissolutio species aliqua alienationis. Sbroz. l. 1. n. 6. Adeòque requirit speciale mandatum. Quamvis autem videri possit Vicarius habens speciale mandatum ad facientes uniones, habere hoc ipso etiam potestatem dissolvendi uniores saltem à se factas; Cum per easdem causas, per quas res nascitur, per easdem etiam destruktur; contrarium tamen videtur verum, argumento illius quod licet habeat ab Episcopo specialiter potestatem conferendi Beneficia, non habeat hoc ipso quoque facultatem destituendi beneficiatos.

Questio 227. An Vicarius possit dismembrare Beneficia.

Respondeo negativè. Pax Jord. l. c. vide dicta supra, ubi de dividendis à Vicario Parochiis.

PARAGRAPHUS II.

De potestate Vicarii circa Juspatronatus præsentationem, institutio- nem, confirmationem, elec- tionem.

Questio 228. An Vicarius Generalis Episco- pi sine speciali ejusdem consensu reservare possit Juspatronatus seu reservationem illius in constructione Ecclesie, fundatione & dotazione illius autorizare possit consensu suo.

Respondeo negativè. Lotter. de re benef. l. 2. q. 7. n. 3. Castropol. tract. 13. d. 2. p. 2. n. 9. Garc. de benef. p. 5. c. 9. n. 75. citans Calder. conf. 3. de off. Vicar. Ferret. conf. 327. 343. & 344. Zerol. in pr. p. 1. v. Vicarius §. 11. & 13. &c. Barbol. de potest. Episc. allegat. 54. n. 74. citatis Vivianio in pr. jurispat. p. 1. l. 1. c. 1. n. 24. Gratian. discept. for. 303. n. 12. Rotam in Neptina juris. 23. mart. 1611. Item Car. de Luca ad Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 6. Sbroz. l. 1. q. 3. n. 4. citatis plurimis. Card. de Luca. d. 55. de jurep. n. 5. ubi, postquam dixisset: affirmati- vam (utem sufficeris consensum Vicarii ad erectionem illam primam jurispat.) Suadet illa ratio non incongrua, quod id non est alienare, sed acquirere, atque rem utiliem pro Ecclesia facere, ut sentire vija est Rota in Auxi- mana juris. 12. Jan. 1615. & in Clauſin. juris. 4. Jul. 1636. subiungit: Verum negativa est verior, magisque re-

cepta, &c. contrarium sententibus Port. conf. 99. m. 43. Apud Sbroz. item Meroll. Th. mor. p. 3. c. 6. dub. 24. n. 75. & 391. Et ratio est, quod sicut conferre & instituere nequit beneficia, ita etiam in eorum erectione imponere nequit illis dictam servitutem. Castrop. Lotter. l. cit. 2. Ampliatur responsio, quod ne quidem id possit Vicarius Episcopo absente à civitate vel Diœcesi; & quod absentia Episcopi non ampliet facultatem Vicarii, nisi in casibus in jure expressis. Sbroz. l. c. n. 6. ex Ferret. conf. 327. n. 6. Idem tenuisse Rotam in illa Neptina testatur Barbos. l. c. & tener expresse Tond. qq. benef. p. 2. c. 4. §. 9. n. 19. ubi: noi tamen etiam in remotis & extra montes existente Episcopo, potest donationem jurispatronatus aut ejus erectionem in favorem laici autorizare Vicarius citat Ferret. conf. 327. l. 2. quamvis Sbroz. l. c. n. 7. tenere videatur contrarium, hoc nixus fundamentis, quod tradidit l. 2. q. 30. a. n. 13. quod numerum in absentia Episcopi consensum Episcopi requisitus supplere queat Vicarius. E contra restringit responsionem Carol. de Luca. l. c. ita, ut id non possit Vicarius sine speciali mandato Episcopi, nisi ubi ad esset observantia perpetui temporis in contrarium.

3. Porro Vicarium præsumi habuisse sufficientem facultatem (intellige ex speciali concessione Episcopi) præstandi assensum erectioni jurispatronatus, etiam minore iipatio 30. Annorum, censuisse Rotam decis. 702. n. 1. recent. impressa apud Farinac. testatur Barbos. l. c. Sic quoque ait Cardina. de Luca. l. c. n. 6. quod facilis isto casu (intellige prima erectionis jurispatronatus, quam in altero donationis vel alterius alienationis jurispatronatus ista facultas præsumptivè seu administrative admittatur, ut occasione præsumptæ probationis resultantis advertitur; portissimum vero circa præsumptionem resultantem à facultatis concessione circa collationem Beneficiorum, five ab Episcopi absentia cum longa distantia. Ratio autem differentia inter istum consensum præstandum novæ fundationi, & alterum præstandum alienationi jurispatronatus, quod isto secundo casu mora non ita causare possit irreparabile præjudicium sicut potest in primo; quia scilicet habens bonum propositum fundandi Ecclesiam vel Beneficium potest interim mori vel pænitere; ideo que facilis in Vicario absente præsertim Episcopo ista facultas admittenda est. Cardin. de Luca cit. d. 55. n. 6. eadem ferè habens d. 56. n. 8. ubi: in casis fortiori consensus præstandi iuxta erectioni aliquam pecuniam rationem habenti, ut in Vicario absente Episcopo talis potestas admittenda, vel de facili presumenda sit; quia periculum in mora subesse potest, &c.

Questio 229. Num igitur parimodo sine spe- ciali mandato Vicarius consensu suo authori- zare nequeat donationem jurispatronatus.

Respondeo affirmativè. Azor. p. 2. l. 3. c. 4. §. q. 1. Corrad. in prax. benef. l. 4. c. 5. n. 15. Gato. l. c. n. 77. Barbos. l. c. n. 75. citans Zerol. in pr. Episc. V. Vicarius. §. 11. & 11. Rebuffi. in pr. tit. for- ma Vicar. n. 184. Riccius in prax. aurea resolut. 469. Ferret. conf. 344. n. 1. vol. 2. Ugolini. & alios. Ton- dut. l. c. Card. de Luca de jurep. d. 28. n. 13. citans pro hoc Cavalier. decis. 638. n. 3. Rotam decis. 576. n. 1. p. 1. recent. decis. 224. n. 10. part. 8. decis. 430. n. 3. & 4. p. 9:

2. Ampliatur id ipsum, ut id nequeat Vicarius in casu absentie Episcopi. Tondut. l. c. Barbos. cit. n. 75. citans Ferret. conf. 347. n. 17. Corrad. l. c. Card.

de Luc. l.c.n. 14. ubi : ad tertium absentiae (sive in calu absentiae Episcopi) dicebam regulam esse in contrarium, quod absentia Episcopi non ampliet facultatem Vicarii, ut Rota decis. 337. n. 5. p. 2. recent. Ampliatur secundò; ut non valeat consuetudo in contrarium, nisi sit quadragenaria vel immemorialis; quia talis consuetudo in omnem eventum est contra jus. Corrad. Barbos. l. cit. citante Barbosa pro hoc Ferret. cons. 345. n. 5. & seq. Rotam decis. 576. p. 1. recent. n. 1. Ampliatur tertio; ut non presumatur tale mandatum speciale ad hoc concessum Vicario ab Episcopo, etiam ex lapsi longi temporis, nisi sit enunciatum. Corrad. Barbos. loc. cit. Barbosa citante pro hoc Rotam in Lucarie juris. 30. Jan. 1614. coram Manzanedo. Ampliatur quartò; ut non possit id ipsum adhuc Vicarius, etiamsi haberet suas literas patentes cum clausula generali, nempe: nec non omnia & quecumque alia gerendi & exercendi, quae idem Episcopus facere posset, si personaliter interesset: Card. de Luca cit. n. 14. Corrad. loc. cit. ex Anton. de Marin. quotidiana. resolut. 230. n. 8. Ampliatur quintò; etiamsi in literis Vicarii continetur facultas collationis Beneficiorum tam simplicium quam curatorum; nam et si videretur hinc bene fieri argumentatio à facultate conferendi ad facultatem autorizandi donationem jurispatronatus, dum ista sit quid maius hac; adeoque Episcopus, qui dedit plus, censendus sit dedisse & minus; minus tamen recte sic concluditur ob rationis diversitatem; tum quia Ecclesie vacantes non debent pati præjudicium diurnae vacationis; tum etiam ob periculum devolutionis ob collationem non factam in tempore, & in tantum collatio videtur actus necessarius, dum interim donatio jurispatronatus sit actus voluntarius. Ita ferè Card. de Luca. cit. n. 14.

Quæstio 230. Num Vicario in institutione dicens de jurepatronatus in præjudicium Episcopi credatur.

Respondet negativè Sbroz. l. 2. q. 117. citato Mascard. de probat. concl. 956. n. 28.

Quæstio 231. An, dum præsentatio spectat ad Episcopum, Vicarius sine speciali mandato loco illius possit præsentare?

1. **R**espondeo negativè. Ventrigl. loc. cit. n. 14. Barbos. de Poteſt. Episc. allegat. 54. n. 82. citans Paul. de Citadin. de jurepat. p. 6. q. 41. & seq. Roch. de curte tract. eod. v. honorificum. q. 5. Lamberti. tract. ed. p. 3. l. 2. a. 5. q. 1. n. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 82. Sbroz. l. 2. q. 10. n. 2. contra Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 15. præsentatio enim dici potest donatio. Sbroz. l.c. n. 3. ex Abb. in c. fin. de concess. præbend. n. 5. & ideo eger speciali mandato. Et ut Sbroz. ibidem. n. 4. Procurator sine speciali mandato Domini non potest donare. L. procurator. l. mandato f. de procur. & l. procuratorum. Codic. ed.

2. Ampliatur reiſponſio, ita ut etiamsi haberet facultatem conferendi, adhuc nequirit præſentare, eti præſentare quid minus sit quam conferre; cum aliud sit conferre, aliud præſentare, & dare mandatum ad conferendum non sit ad præſentandum. Garc. l.c. n. 83. niſi tamen, ut subiungit Garc. effet adjecta clausula generalis.

Quæſtio 232. An Vicarius habens speciale mandatum ad præſentandum possit præſentare ſepſum.

Respondet negativè Sbroz. cit. q. 110. n. 5. citans t. per myſtrum de jurepat. Pavin. de potest. capit. Sed.

vac. p. 2. q. 5. in fine, ubi idipsum ampliat; ut neque substitutus præſentare possit ſubſtituentem. Valer enim hic ratio, quæ alias dari ſolet, cur Procurator (qualis etiam reſpectu ſui Episcopi dicitur Vicarius) conſtitutus à patrono ad præſentandum præſentare nequeat ſeipſum; quia nimurum Beneficium à propria cujusque voluntate originem habere nequit; cum alias effet locus ambitioni, ut Gonzaſ. ad reg. 8. cancell. gl. 2. n. 27. Caſtropal. l.c.p. 2. n. 2.

Quæſtio 233. An Vicarius habens ſpeciale mandatum ab Episcopo ad præſentandum poſſet præſentare illum ipsum Episcopum ſuum?

Respondeo negativè, etiam dum Episcopus Beneficii iſtius aut dignitatis, ad quæ præſentatur, capax effet. Habet enim hic locum, quod dixi in Foro Benf. p. 2. q. 164. nempe non poſſe patronum per alium à ſe delegatum, ſive cui pro ea vice potestatem præſentandi commiſſit, præſentari. Et ſic procuratorem conſtitutum à patrono ad præſentandum non poſſe virtute dicti mandati præſentare ſuum patronum, ut Pith. ad tit. de jurep. n. 92. Corrad. in pr. Benf. l. 4. c. 2. n. 17. Caſtropal. cit. p. 7. n. 3. Parif. de resignat. l. 9. q. 17. n. 113. contra Ricciū p.r. for. Eccles. decis. 197. n. 216. apud Corrad. Ratio reiſponſioſis eſt; quia ſic Episcopus patronus ſaltē virtualiter præſentaret ſeipſum. Caſtropal. loc. cit. cum delegatus & procurator quidquid agit qua talis, non ſuo ſed ſui principalis nomine agit, cujus vices gerit. Pith. loc. cit. adeoque idem effet, ac ſi præſentatio facta ab ipſo Episcopo Patrono, qui hac ratione ambitionis notam non evitat. Corrad. l.c. Corrad. l.c. n. 18.

Quæſtio 234. An Vicarius ſine ſpeciali mandato inſtituere poſſet præſentatos à patrono?

1. **R**espondeo affirmativè. (vide me ipsum For. benf. p. 2. q. 171.) Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 14. citans Parif. de resignat. l. 7. q. 14. n. 29. Cardin. de Luca de jurepatr. d. 64. n. 33. Tondit. qq. Benef. p. 1. c. 118. n. 35. Sbroz. l. 2. q. III. n. 13; citans n. 1. pro hac ſententia ingentem turmam authorum. contra Cardin. in elem. 2. de jurep. q. 2. Imol. ibidem circa finem. Rebuff. in pt. tit. de form. Vicay. n. 126. & alios quoſ citat. n. 3. quin & quod teneatur de neceſſitate inſtituere Vicarius, ex Ferret. cons. 344. n. 2. erudit cit. n. 3. Probatur reiſponſio ex teſtu c. ex frequentibus de inſtitut. ubi dicitur, poſſe clericos inſtituti ab Offiſcialibus Episcopi, qui hoc de jure poſſunt. Neque dicas, ex hoc contextu potius evinci contrarium; cōq; quod, dum dicitur: Officiales, qui hoc de jure poſſunt: intelligentur non omnes Officiales ſeu Vicarii Episcoporum, ſed ii ſolum, qui buſ id à jure permiffum eſt, nulli autem Officiales id permiffum ſit à jure, niſi qui habet ſpeciale ad hoc mandatum Episcopi. Nam ille intellectus dicti teſtū, ut ait Sbroz. cit. n. 13. ex Abb. in cit. c. ex frequentibus. n. 8. cavilloſus eſt. Nam eſto, reſtringatur illa potestas inſtituendi ad ſolos Officiales Episcoporum, qui id de jure poſſunt, ſive quibus id de jure permiffum; male tamen reſtringetur ad illos, qui id poſſunt de ſpeciali mandato Episcopi, ſive male dicitur, illos ſolos id poſſe, ſive illis ſolis id à jure permiffum, qui ad hoc ſpeciali commiſſionem habent. Et perperam intelligi dīgo modo hunc teſtum ex eo patet, quod, cum plures ſint Vicariorum Episcopi species, relativum illud qui potius reſtringit ad Officiales ſeu Vicarios Episcopi generales [qui ſoli id de jure poſſunt] ad ex-